

ฉีกทุกการผจญภัย ทำลายทุกความน่าเบื่อ
ระเบิดทุกกฎของนิยายแฟนตาซียุคเก่า!

Top 10 หมวดนิยายแฟนตาซี ประจำปี 2010
จากเว็บเด็กดีดอทคอม!

“กาลเวลาล่วงเลยไป ดินแดนมหัศจรรย์ที่เราได้แต่ฝันถึง
ก็ไม่ได้มีอยู่แค่ในจินตนาการอีกต่อไป เมื่อเทคโนโลยีล้ำยุค
สามารถจำลองโลกแห่งการผจญภัยอันไร้ขอบเขต
ซึ่งเหล่าเกมเมอร์นักผจญภัยทั้งหลายต่างรู้จักกันดีในนามของเกม
Adventure World Online โลกที่เต็มไปด้วยความเร้าใจชวนค้นหา
โลกที่คุณไม่ได้เพียงแค่เฝ้าดูหากแต่สัมผัสได้จริง
ความฝันของคุณจะถูกเติมเต็ม หัวใจของคุณจะเต้นระทึกไปกับการผจญภัย
อันไร้ขอบเขต ซึ่งคุณสามารถกำหนดได้ด้วยตัวเอง
ไม่ว่าอยากจะเดิน วิ่ง ล่องเรือ หรือแม้กระทั่งกางปีกโฉบบินไปบนท้องฟ้ากว้าง”

ร่วมผจญภัยไปกับนิยายแฟนตาซีแนวใหม่ที่กำลังร้อนแรงอยู่บนโลกไซเบอร์
การันตีความสนุกด้วยยอดผู้ชมกว่า 746,119 ครั้ง ความคิดเห็น 13,962 คอมเมนต์
และมีแฟนพันธุ์แท้กว่า 1,043 คน!

SIAM INTER
Multimedia
B1819

Adventure

World Online

Vol.2

Adventure
World Online

Adventure World Online

Vol.2

การอ่านคือการบ่มเพาะ

เมล็ดพันธุ์แห่งปัญญา

ท่องไปในโลกหนังสือออนไลน์ของพวกเขา Siam Inter Multimedia ได้ที่...

website www.smm.co.th, www.boolimthai.com facebook www.facebook.com/siaminterbooks

ชื่อหนังสือ : Adventure World Online Vol. 2

ผู้เขียน : ลูกแมวขาวดำ

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง : สิงหาคม 2554

จำนวน : 296 หน้า

ราคา : 200 บาท

ลิขสิทธิ์เป็นของ สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุคส์ ภายใต้การดูแลของ บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ห้ามลอกเลียนแบบส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่ารูปแบบ หรือวิธีการใดๆ ในกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์ การบันทึก การถ่ายภาพ หรือวิธีการใดโดยไม่ได้รับอนุญาต ยกเว้นเพื่อการประชาสัมพันธ์หนังสือเท่านั้น

**ผู้จัดพิมพ์
คณะที่ปรึกษา**

ผู้อำนวยการสายกองบรรณาธิการพ็อกเก็ตบุ๊ค
รองบรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการสำนักพิมพ์
บรรณาธิการต้นฉบับ
เลขานุการกองบรรณาธิการ
ผู้จัดการฝ่ายเตรียมผลิต
รองหัวหน้าแผนกศิลปกรรม กองงานปกและสื่อสิ่งพิมพ์
รองหัวหน้าแผนกศิลปกรรม กองงานศิลปกรรมออกแบบรูปเล่ม
กองงานศิลปกรรม

ออกแบบปก-ภาพปก

จัดรูปเล่ม
หัวหน้ากองงานพิสูจน์อักษร
รองหัวหน้ากองงานพิสูจน์อักษร
พิสูจน์อักษร
ผู้อำนวยการฝ่ายสายงานธุรกิจสิ่งพิมพ์
ผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์
ผู้อำนวยการฝ่ายต่างประเทศ
ผู้อำนวยการฝ่ายสายการผลิตและพัฒนาสินค้า
ฝ่ายการผลิต
แยกสี
พิมพ์ที่
จัดทำหน้าย่ทั่วประเทศ

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุคส์

ระวี ไหลทอง, สมชาย กรุสวนสมบัติ, สฤณกุล แจ่มสมบูรณ์, วิฑูร นิรันดร์ฉาย,
อัญชลี ชีระสินธุ์, วิรัตน์ ทิพย์พิไลกุล, ปราบัญชี ไชยคำ, นวพร สิทธิธนาวิธาน,
อุษณารณีย์ เกษมเอ็กการณ
เอกรัษฎ์ สุขกุลพิพัฒน์
สิทธิเดช แสนสมบูรณ์สุข
อนุรักษ์ ชานเสียง
ศรัทธา บุญประเสริฐ
ปฏินญา ชูศักดิ์
อรุณพร พาหุบุตร
นพทามณ์ วงศ์คล้าย
เนญจภัทร บุญบงกชรัตนัน
ประพัทธ์ รัตนฮาริ, ศศิวิมล บุญสุภา, ภคิน พันธุ์อำพล, กฤษณา ฤกษ์แสงศรี,
วีระยุทธ ไชยชิต, นิธยา บุญช่วยสุกุล, ชนม์นิลดา จุลจินดา

SUGAR NOFA

กฤษณา ฤกษ์แสงศรี
สุชาดา บุญเสริมเจริญสุข
พรทิพย์ พวงจำปา
เอกพงษ์ พลเลิศ, Tommy
ดวงดา เข้มศักดิ์
นิชนันทน์ วิบูลย์ศิริวงศ์
กิตติวิวัฒน์ นิรันดร์ฉาย
ชูชัย ศิระจินดา
ปฏินิ มิธดาประเท, ยุวศรี ธีรภูมิ
S.S.Film Process

บริษัท กิเลนการพิมพ์ จำกัด

บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) 459 ซ.ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก
เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310
โทร. 0-2694-3031-33 ต่อ 1601-1607, 0-2276-5035-39
ลูกค้าสัมพันธ์ : โทร. 0-2693-0904

คำนำสำนักพิมพ์

1

แอตเวนเจอร์เวิลด์ ออนไลน์ เล่าเรื่องของ ‘ซาง’ สาวหล่อที่สุดแสนจะเบื่อหน่ายกับการถูกตามตื้อให้ไปเป็นนายแบบ เธอได้หนีแวมมองจนไปพบกับเกมแอตเวนเจอร์เวิลด์ ออนไลน์ จึงได้ลองตัดสินใจเล่นดูเพื่อฆ่าเวลา

ซาง หรือซางหลง ได้รับໄ໊ปริศนามาใบหนึ่ง ซึ่งภายหลังได้กลายเป็นสัตว์เลี้ยงดูใจและร่วมออกผจญภัยไปในโลกกว้าง เธอค้นพบภารกิจที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ด้วยควมบังเอิญ และต้องฝ่าฟันกับดักต่างๆ เพื่อหาทางมีชีวิตรอด โดยที่ไม่รู้เลยว่า จุดหมายข้างหน้ามีความลับบางอย่างให้ซางหลงได้ໄ໊ปริศนาและคลี่คลายทว่าเธอจะทำสำเร็จหรือไม่ คำตอบอยู่ในเล่มนี้แล้ว

2

หากนับย้อนกลับไปในปีที่มอนสเตอร์ໄ໊ลออนไลน์ นิยายบนเว็บเด็กดีดอทคอม (ซึ่งขณะนั้นยังไม่ได้ตีพิมพ์) ขึ้นไปคว้าอันดับหนึ่งของหมวดแฟนตาซีได้สำเร็จ ขณะนั้นยังมีนิยายติดท็อป 10 อีกเรื่อง ที่มีความสนุกสนานและเพลิดเพลินในอีกลัสดุ์ ก็คือแอตเวนเจอร์เวิลด์ ออนไลน์นี้เอง

เรื่องนี้มีตัวเอกเป็นผู้หญิงที่เป็นคนดำเนินเรื่อง แต่ความที่เธอเป็นสาวอกໄ໊ดาว หล่อ สวย ห้าว และเท่ บางครั้งก็ทำให้คนอื่นเข้าใจผิดว่าเป็นผู้ชายและสร้างปัญหาให้ตัวเองไม่น้อย นี่เป็นจุดเด่นที่ทำให้นิยายเรื่องนี้แตกต่างจากเรื่องอื่นๆ

ซึ่งซางหลงเองก็เป็นนักผจญภัย เพชฌิໄ໊ศ และนักงู๊ตวง โดยปกติแล้วเราจะได้เห็นตัวเอกผู้หญิงในนิยายแฟนตาซีทั่วไปมักจะไม่มี (เพราะงู๊ไม่เป็น) แต่เรื่องนี้ซางหลงสาวห้าว (ช่อนหวาน) ของเราก็งู๊กันสนั่นลั่นกระดากเลยทีเดียว

นิยายเรื่องนี้ดำเนินเรื่องราวไหลลื่น น่าติดตาม ชวนอ่านแบบต่อเนื่อง และมีความสนุกสนานเพลิดเพลินที่ไม่ซ้ำใคร เป็นประเภทที่สนุกไปอีกแบบ อ่านแล้วรู้สึกมีความสุข ไม่เครียด หัวใจพองโต เพราะมีทั้งมิตรภาพของผองเพื่อนและรักโรแมนติกก็ถูกติดตามประสาวยรุ่นให้ได้ลุ้นว่าจะลงเอยกันอย่างไร

ซึ่งเรื่องนี้ถึงแม้จะไม่สลับซับซ้อนและหักมุมเท่ามอนสเตอร์โซลา นิยายแฟนตาซีชิ้นหนึ่งที่สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์รับประกันความมันส์ขั้นสุดยอด

หรืออาจไม่เวอร์ อลังการงานสร้าง ถล่มเมืองราบในพริบตาเดียวแบบแฟนเจียฯ และอาจไม่เด็กแนว บ้าหลุดโลก ขำทองแข็ง ฮาลั่นป่าเท่าอีไวลูชันฯ

แต่ต้องยอมรับว่า แอดเวนเจอร์เวิลด์ ออนไลน์ ก็มีเสน่ห์ในแบบฉบับของตัวเอง (มากเสียด้วย)

รับประกันเลยว่าทุกคนที่เข้ามาอ่านเรื่องนี้ต้องยิ้มมากแน่ๆ

บรรณาธิการ

คำนำผู้เขียน

ช่วงระหว่างแก้ไขต้นฉบับเล่มสอง มีอยู่วันหนึ่งขณะออกจากบ้าน ลูกแมวขาวดำ บังเอิญเจอลูกแมวน้อยสี่ตัว พวกมันมีสีดำทุกตัวกำลังจ้องมองมาทางนี้ โอ้แม่เจ้า ลูกแมวขาวดำ ยิ่งแพทางพวกมันอยู่ด้วย ไหนๆ เจอแล้วก็ต้องเข้าไปทักสักหน่อยละ พอลูกแมวขาวดำเดินเข้าไปใกล้พวกมันก็วิ่งเข้ามาหา ตอนดูใกล้ๆ นึกว่าเจ้านาย พวกมันคงอาบน้ำให้ ดูลิ้นซีไปชี้มาตลกชะมัด แต่พอเข้ามาใกล้ โอ้ววว... ตลก ไม่ออกนะเพราะไอ้ขนที่ชี้ไปชี้มานะ พวกมันไปนอนคลุกอีจันติดขนแห้งกรังมาต่างหาก ลูกแมวขาวดำเดินหนี พวกมันก็ดันวิ่งตามมา แถมยังร้องแจ๊วๆ ราวกับต่อว่ากันอีกเเนะ

ในที่สุดลูกแมวน้อยทั้งสี่ก็ตามมาจนถึงหน้าบ้าน เอาใจดีล่ะ พวกมันตะกาย ขาจนเลือดซิบเลยนะเนี่ย เพิ่งเจอกันวันแรกไม่คิดจะกลัวกันมั้งอะ อายามาทำเป็น สนทนสนมกันอยู่นะเพีย...แล้วความอดทนของลูกแมวขาวดำก็ขาดฝืนลง กะละมัง ใบโต สายยาง แชมพู (ของลูกแมวขาวดำเองด้วยนะเออ) และแปรงขนนุ่มๆ อีกหนึ่งอัน

แจ๊ววว

เหอ ฮีฮี ร้องไปก็ไม่มีใครมาช่วยหรือเจ้าลูกแมวน้อยทั้งสี่ โสโครกแบบนี้ ใครมันจะไปกอดลง ว่าแล้วลูกแมวขาวดำก็จัดการอาบน้ำให้พวกมันท่ามกลางเสียงร้องประท้วงดังลั่นกะละมัง

ลูกแมวน้อยตัวลั่นนั่งงเดินออกไปอาบแดดอย่างปลงอนิจจัง พวกมันเกาะ กลุ่มกันกลมแล้วมองมาทางลูกแมวขาวดำด้วยแววตาละห้อย ราวกับจะบอกว่า ตัวเหม็นแค่นี้ต้องถึงกับจับอาบน้ำกันเลยอะ (แมวตัวเองรีก็เปล่าก็ไม่ใช่ว่า) ลูกแมวขาวดำมองผลงานของตัวเองอย่างพึงพอใจ แล้วเก็บอุปกรณ์อาบน้ำเจ้าเหมียวทั้งสี่

อย่างสบายอารมณ์ ขณะที่กำลังหัวเราะคิกคักอย่างมีความสุขอยู่นั้น ลูกแมวขาวดำก็นึกเรื่องสำคัญขึ้นมาได้

แม่เจ้า! นีดูทำอะไรอยู่พะเนี้ย นิยายตอนใหม่ก็ยังไม่ได้พิมพ์ ต้นฉบับก็ยังแก้ไขไม่เสร็จ เสียเวลาไปครึ่งค่อนวันกับการจับลูกแมวข้างบ้านอาบน้ำ สบายอารมณ์จริงนะแก แต่แล้วในที่สุดเล่มสองก็แก้ไขได้สำเร็จสวยงาม ต้องขอบคุณเจ้าลูกแมวทั้งสี่ที่ทำให้ลูกแมวขาวดำอารมณ์ดีละนะ (ถึงแม้จะไม่ได้แก้ไขเสร็จในวันนั้นก็ตามทีเถอะ)

สามวันต่อมา แหม...พวกแกยังรำเริงกันดีเนอะ วังมาทักทายตะกายขา ปีนกระเป๋า กระโดดเกาะกางเกง แต่เอ๊ะ! อีตืดตัวพวกแกมาอีกแล้วเรอะ อาบน้ำกันเองเป็นมั้งไหมฮะ หรือเป็นแต่เชียบลาทองในอ่างเล่นกันล่ะพวกแกนี่ ในที่สุดก็ต้องจำใจจากมาเพราะต้องรีบไปทำงาน ไม่งั้นพวกแกได้ลงกะละมั้งอีกแน่! หุหุ จะว่าไปถ้าเขียนฉากอาบน้ำของเหล่าสัตว์เลี้ยงของช่างหลงมันจะเป็นยังไงกันนะ น่าลองนะคว่าไหม

ลูกแมวขาวดำ

สารบัญ

บทที่ 25 :	ยมทูตลี้มตาซีน	11
บทที่ 26 :	สาววัลการิกา	22
บทที่ 27 :	สาวงาม	32
บทที่ 28 :	ปรากฏการณ์ประหลาด	42
บทที่ 29 :	กิลต์อาเชาเทนิฟ	52
บทที่ 30 :	เนตรอักษตวงหนึ่ง	62
บทที่ 31 :	วิภุตของกิตสีเน:	71
บทที่ 32 :	มหกรรมล้างบาป	81
บทที่ 33 :	ยมทูตกาฬบริสุทธิ	90
บทที่ 34 :	ไขกักไข	100
บทที่ 35 :	พุตังดูตราเฮ	110
บทที่ 36 :	मामีของเซงหลง	119
บทที่ 37 :	ยมทูตเสือดโขก	129
บทที่ 38 :	Sleeping Beauty	139
บทที่ 39 :	เกมหญิงหรือชาย	149

บทที่ 40 :	พอมันมา!	159
บทที่ 41 :	จอมราชาแห่งภูพราเชนย์	169
บทที่ 42 :	เจ้าไข่มุกหิวโหย	177
บทที่ 43 :	แหวนอุบตราก้อน	185
บทที่ 44 :	ชุดเซตซัสคิวบัส	194
บทที่ 45 :	มารยาทสี่เเน่	203
บทที่ 46 :	เมื่อชีพพริตติตวาตัดใจ	213
บทที่ 47 :	ลูกน้องของชาวหลง	223
บทที่ 48 :	เจ้าไข่มุกไม่รู้รักพอ	231
บทที่ 49 :	เพชฌัญหากับจ้าวสมุทร	240
บทที่ 50 :	สิ่งบางกลางหาวเเล	249
บทที่ 51 :	เจ้าชายลูกเบ็ดขี้เเอร์	257
บทที่ 52 :	A Fairy Tale	265
บทเสริม 1 :	ศึกชิงแซงโม	275
บทเสริม 2 :	ความกลุ้มใจของกิตสี่เเน่	282

บทที่ 25 : ยมทูตลึ้มตาตื่น

ลัทธิอสูรครอบลินที่เฝ้าอยู่หน้ากระโจมส่ายะยืมต้อนรับการมาเยือนของหนุ่มๆ ทั้งหกคน พวกมันชักดาบที่เป็นประกายแวววาวออกมาขวางทางไม่ให้พวกเขาเข้าไปในกระโจมได้ ราฟาเอล ดราโก้ เอเดน โอเลียง และถึงขยะ เบียกปิดฟ้า ต่างช่วยกันแยกลัทธิอสูรครอบลินทั้งห้าตัวที่ระบบแจ้งว่าเป็นลัทธิอสูรครอบลินองครักษ์ระดับ 65 ออกมาสู้คนละตัว เพื่อเปิดทางให้ซิคฟรีดเข้าไปสู้กับราชาครอบลินได้

ซิคฟรีดที่รีบเคลื่อนร่างเข้าไปในกระโจมได้ไม่ถึงวินาทีก็ลอยกระเด็นออกมา เขาพลิกตัวลงเหยียบพื้นได้อย่างปลอดภัย และจ้องเขม็งเข้าไปในกระโจมที่มีเสียงฝีเท้าหนักๆ กำลังเดินออกมา

“ลัทธิอสูรราชาครอบลินชั้นราชาระดับ 80 เตรียมโจมตี”

เสียงจากระบบประกาศก้องในหัวของซิคฟรีด ยังไม่ทันที่เขาจะทันตั้งตัว ราชาครอบลินก็พุ่งเข้าใส่เขาด้วยความเร็วสูง พร้อมกับดาบเล่มใหญ่ในมือที่เตรียมจะแทงทะลุคอหอยของเขา

ซิคฟรีดยกดาบขึ้นรับไว้ได้อย่างฉิวเฉียด แรงปะทะอันมหาศาลทำให้ชายหนุ่มกระเด็นออกไปไกล 2-3 เมตร ราชาครอบลินหัวเราะก้องด้วยความ

ชอบใจ มันยกดาบขึ้นพาดบ่าแล้วกวาดสายตามองไปรอบๆ องค์กรrixของมัน กำลังเป็นต่อพวกกราฟาเอลอย่างเห็นได้ชัด พวกลูกน้องชั้นล่างของมันถูกทะเลเพลิงขวางทางไว้ไม่สามารถเข้ามาสมทบกับมันได้ แต่ดูเหมือนมันจะไม่สนและหันกลับมามองซิคฟรีดพร้อมกับรอยยิ้มหยัน

“ซิ! แรงมันเยอะจริงๆ” ซิคฟรีดบ่นหน้านี้ว เพราะไม่คิดว่าราชาkobลิน จะมีเรี่ยวแรงมากมายมหาศาล ทั้งที่ร่างกายออกจะผอม และมีกล้ามเนื้อเป็นมัดๆ ด้วยก็ตาม

ชายหนุ่มจ้องมองราชาkobลินตาเขม็ง แล้วพุ่งเข้าจู่โจมมันอย่างรวดเร็ว ราชาkobลินรับการโจมตีของซิคฟรีดได้อย่างสบายๆ แถมยังทำใบหน้าที่มึนเยาะเขาอยู่ตลอดเวลา ซิคฟรีดต้องใช้ความอดกลั้นเป็นอย่างมาก เขาพยายามหาจุดอ่อนของราชาkobลินโดยไม่สนใจสีหน้าแสดงความเยาะเย้ยของมันเลยแม้แต่บ่อย

“ดาบกางเขนแดง” ซิคฟรีดเรียกใช้ทักษะอาชีพอัศวินทันทีที่เห็นช่องว่างของราชาkobลิน ดาบสีทองของเขามีออร่าสีแดงคลุมทับอยู่ เมื่อออร่านั้นกลายเป็นสีแดงเข้ม เขาก็กวาดดาบเป็นรูปกางเขนอย่างรวดเร็วเข้าใส่ร่างของราชาkobลินทันที

ฉ๊วะ! ฉ๊วะ!

ดาบของซิคฟรีดเฉือนเข้ากลางอกของสัตว์อสูรรักษาkobลินพอดีจนเกิดเป็นบาดแผลรูปกางเขน เลือดสีแดงฉานกระเด็นออกจากปากแผล ร่างของมันชวนเซถเลหลังไปหลายก้าว แล้วหันมามองซิคฟรีดด้วยแววตาเคียดแค้น มันร้องคำรามก้องจนองค์กรrixทั้งห้าหันมามอง ก่อนจะพุ่งร่างเข้าหาซิคฟรีดอย่างรวดเร็ว เป้าหมายคือคอหอยของเขา ชายหนุ่มเบี่ยงตัวหลบได้ในเสี้ยววินาที แต่การโจมตีก็ยังไม่หยุดอยู่แค่นั้น

เมื่อซิคฟรีดหลบได้มันก็เปลี่ยนทางดาบเข้าโจมตีโดยที่เขาไม่ทันได้ตั้งตัว ชายหนุ่มไม่สามารถหลบได้ทันจึงยกดาบขึ้นมารับการโจมตีนั้น แต่ดูเหมือนจะเข้าไปเสียแล้ว ดาบของราชาkobลินฟันสะพายแล่งลงมาเป็นทาง

ยาวตั้งแต่หัวไหล่จนถึงท้อง ถึงแม้จะไม่อันตรายถึงชีวิตแต่ก็ทำให้บาดเจ็บสาหัส ร่างของชายหนุ่มล้มลงเลือดไหลทะลักออกจากบาดแผล เพื่อนๆ ต่างตะโกนเรียกเขาด้วยความเป็นห่วง แต่ก็ไม่สามารถผลไปจากหน้าที่ของตนได้

“ซิคฟรีด” ห้าหนุ่มหันมาเห็นเหตุการณ์พอดีตะโกนขึ้นพร้อมกัน พวกเขาถึงกับชะงักอย่างไม่อยากจะเชื่อว่าซิคฟรีดแห่งเพนดราเกอนจะอยู่ในสภาพที่ย่ำแย่ขนาดนี้ได้

“ฟิซิค” ดอกท้อร้องเรียกพี่ชายด้วยความเป็นห่วง แล้วทำท่าจะวิ่งไปหา แต่ข้างหลังกลับรั้งมือเธอไว้ ดอกท้อหันมามองข้างหลังอย่างแค้นเคืองที่พาพวกเธอมาเจอกับอันตรายต่างๆ นานา แต่ข้างหลังกลับแทบไม่ได้ทำอะไรเลย นอกจากออกคำสั่งให้ทุกคนทำตาม

“เธออยู่ที่นี่แหละ คอยใช้เวทสกดลูกน้องของมันเป็นเอาไว้อย่าให้เข้ามาได้” ขางหลังสั่งพร้อมทั้งยัดผลึกปรมาณและผลึกพื้นพลังให้เธอไปอย่างละครบูก แล้วรีบวิ่งเข้าไปช่วยพวกซิคฟรีดที่กำลังย่ำแย่

“เดี๋ยว! เธอจะทำอะไรได้ ระดับก็ต่ำกว่าพวกเราขนาดนั้น ไม่มีทางเอาชนะสัตว์อสูรที่แม้แต่พี่ชายของฉันก็ยังเอาชนะไม่ได้หรอก” ดอกท้อตะโกนไล่หลังขางหลังไปอย่างไม่เข้าใจ

“ฉันจะปกป้องทุกคนให้ดู” ขางหลังหันมาพูดเสียงเรียบกับดอกท้อ ท่าทางเรียบเฉยจนดูน่าตกใจ แต่หาว่าไม่รู้ภายในใจของเธอนั้นราวกับภูเขาไฟที่ใกล้จะระเบิดเต็มที

พวกของราฟาเอลก็กำลังตั้งมือ ไม่สามารถเข้าไปช่วยเพื่อนที่บาดเจ็บค่อนข้างสาหัสได้ พวกเขาทุกคนต่างมีบาดแผลทั้งน้อยใหญ่ทั่วร่างกาย เพราะคู่ต่อสู้นั้นมีระดับสูงกว่าตนเองมาก โดยเฉพาะกับโอเลียง ถึงขยะเปียกๆ และเอเดนที่ระดับไม่ถึงหกสิบ แครับการโจมตีจากสัตว์อสูรครอบลืนองครักษ์ให้ได้ก็เต็มกลืนแล้ว ในขณะนั้นทุกคนต่างถอดใจแล้วว่าไม่อาจทำภารกิจนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ยกเว้นคนหนึ่งที่ย่อร่าแห่งความโกรธกำลังค่อยๆ แผลออกมาจากร่างกายราวกับม่านหมอกสีดำ

ช่างหลงทั้งหน้าที่สกดพวกกล้วยของกอบลินไว้ให้ดอกท้อจัดการแต่เพียงผู้เดียว แล้วเดินซำๆ เข้าไปยังลานต่อสู้อันดูเดือดของสัตว์สูรกอบลินองครักษ์และเพื่อนๆ ทั้งห้าที่กำลังตกเป็นรองและยำแย่งเรื่อยๆ

“ท่านซาง! จัดการพวกมันแล้วช่วยพวกพี่ๆ ให้ได้นะ” ดอกท้อตะโกนไล่หลังช่างหลงไปอีกครั้ง ทั้งที่ไม่คิดว่าช่างหลงจะชนะ แต่ในใจของเธอกลับรู้สึกเชื่อมั่นในคำพูดของช่างหลงเป็นอย่างมาก

“**เดวีจิงประทับร่าง**” ช่างหลงเรียกเดวีจิงเข้าประทับร่างแล้ววิ่งเข้าใส่ราชากอบลินที่เงื้อมดาบขึ้นสูงเตรียมจะแทงลงมาใส่ร่างของซิคฟรีด คนอื่นๆ ที่กำลังสู้อย่างสิ้นหวังอยู่ใกล้ๆ กันนั้นก็มิสภาพเลือนตาไปทั้งตัวกำลังในการเหวี่ยงดาบแทบจะไม่เหลือแล้ว

“หมอบลง...**อัคคีเจดจ้า**” ช่างหลงร้องสั่งแล้วเรียกใช้ทักษะทันที เปลวไฟสีทองร้อนแรงพวยพุ่งออกมาจากเนตรแห่งไฟตรงเข้าใส่สัตว์สูรกอบลินองครักษ์และราชากอบลิน ทำให้พวกมันถอยหนีไปหลายก้าวใหญ่

“**ปลดผนึกคิทีเนะ**” ลิ่นเสียงของช่างหลง ก็เกิดลำแสงสีทองพุ่งออกมาจากแหวนเงินที่นิ้วมือของเธอ ปรากฏร่างสุนัขจิ้งจอกขนสีส้มเหลืองทองที่มีหางถึงสามหางออกมายืนอวดโฉมให้เพื่อนๆ ของช่างหลงได้ตะลึงตาค้าง

‘เกิดขึ้นอะไรหรือขอรับ ทำไมเพื่อนๆ ของนายท่านสะบัดสะบอมกันขนาดนั้น’ คิทีเนะส่งกระแสน้ำจิตมาถามผู้เป็นนายอย่างตื่นตระหนก

“คิทีเนะ ไปช่วยคุ้มกันทุกคนให้ด้วย” ช่างหลงสั่งเสียงเรียบ แล้วเดินอย่างสามชุกเข้าไปหาราชากอบลินและองครักษ์ทั้งห้าที่สะบัดสะบอมเพราะไฟสีทองของเธอ

“ซ...ช่างหลงทำอะไรนะ เธอสู้มันไม่ได้หรือถอยออกมา” ซิคฟรีดร้องเรียกอย่างอ่อนแรง แต่ช่างหลงดูเหมือนจะไม่ได้สนใจฟังคำเตือนของเขาเลยแม้แต่น้อย เธอยังคงเดินเข้าไปหาราชากอบลินและองครักษ์ทั้งห้าอย่างไม่เกรงกลัว

ช่างหลงจ้องมองพวกมันเข้มแข็ง ไอมหมอกสีดำไหลรินออกมาจาก

ร่างกายของเธอไม่ขาดสาย จนจากสีจางๆ ก็กลายเป็นเข้มขึ้นเรื่อยๆ ชิคฟรีด และทุกคนมองเธออย่างตกตะลึง เพราะสัมผัสได้ถึงพลังอันมหาศาลจาก ขางหลง ร่างกายของเธอราวกับมีเงาร่างดำๆ ทับซ้อนอยู่ด้านหลัง แฉมน้ำเสียงที่เธอพูดออกมานั้นยังมีน้ำเสียงของผู้ชายซ้อนทับมาด้วย

คิทธิเนะในร่างจิ้งจอกแห่งเปลวเพลิงกระโดดมายืนคู่อยู่กับนายของมัน ส่วนหนุมๆ ที่มีสภาพแย่ต่างรีบฉวยโอกาสนี้กินผลึกเลือด ผลึกปรมาณ และผลึกพื้นพลังกันคนละหลายเม็ดทันที จากนั้นก็รีบไปดูอาการของชิคฟรีด ที่นอนเลือดอาบอยู่บนพื้นและพยายามจะยันตัวลุกขึ้นอย่างยากเย็น

ออราสีดำจางๆ กำลังเข้มขึ้นเรื่อยๆ จนเริ่มเห็นเป็นรูปเป็นร่างที่ทุกคน ไม่อยากจะเชื่อสายตา เงาร่างที่ขยับเขยื้อนอย่างอิสระอยู่ด้านหลังของขางหลง นั้น สวมชุดคลุมที่ขาดวิน ร่างกายเป็นโครงกระดูกสีขาวโพลน มือข้างหนึ่ง ถือเคียวด้ามยาวมีใบมีดยาวแหลมคม ชุดคลุมของมันกระพือขึ้นลงราวกับมีลมแรงพัดโบกมาตลอดเวลา เงาร่างนั้นมองกวาดไปทั่วบริเวณราวกับจะสำรวจว่าตนเองอยู่ที่ใด ทุกคนที่ได้สบตากับมันต่างรู้สึกเสียสั่นหลังวาบ ไม่เว้นแม้แต่ราชากอบลินและองครักษ์ทั้งห้าของมัน

“น...นั่นมัน...ทำไมขางหลงถึงมีออราแบบนี้” ดราโก้พูดตะกุกตะกัก มองขางหลงตาค้างไม่ต่างจากเพื่อนๆ ที่อยู่ข้างๆ มากนัก

“ผู้ที่ได้ฉายายมทูตคือน้องขางหลงหรือหรือนี่” โอเลียงมองขางหลง อย่างไม่อยากจะเชื่อสายตาตนเอง

“ผู้เล่นขางหลงอยู่ในภาวะโกรธจัด ออรายมทูตถูกใช้โดยอัตโนมัติ เป็นผลให้ยมทูตลืมหูลืมตาตื่นขึ้นอย่างสมบูรณ์ และทำให้ความรุนแรงของทักษะที่ใช้เพิ่มขึ้น 2 เท่า ความรุนแรงขึ้นอยู่กับระดับของผู้ใช้เอง”

เสียงระบบประกาศพร้อมๆ กับที่ออรายมทูตรวมตัวกันเสร็จสมบูรณ์พอดิยมทูตที่ยืนอยู่เบื้องหลังของขางหลงราวกับเงาตามตัวนั้น แม้จะตัวไม่ใหญ่เท่าตอนใช้ทักษะลับยมทูตคร่ำวิญญาน แต่ความน่าเกรงขามนั้นไม่ได้ต่างกันเลย

สัตว์อสูรราชากอบลินเหมือนจะรู้ว่าอันตรายใหญ่หลวงกำลังจะมาเยือน

มันจึงรีบปลั๊กวงจรทั้งหมดที่กำลังตื่นตะลึงกับยมทูตเบื้องหลังของซางหลง ออกมาขวางไว้ ส่วนตัวมันเองก็พยายามจะฝ่าทะเลเพลิงที่ร้อนแรงออกไปให้ได้

‘ตามไป’ ซางหลงส่งกระแสจิตไปสังคหิสนะที่ยืนอยู่ข้างๆ

‘ขอรับ’ คิทธิสนะในร่างจิ้งจอกแห่งเปลวเพลิงรับคำ แล้วพุ่งร่างตาม ลัทธิอสูรราชากอบลินไปทันที

“พวกแกต้องชดใช้” ซางหลงกล่าวเสียงเย็นเยียบ เธอกระชัสดาบในมือแน่น จากนั้นก็พุ่งร่างเข้าใส่กอบลินองครักษ์ทั้งห้าอย่างรวดเร็ว ดาบแห่งจอมราชันย์กรีดร่างของพวกมันจนได้แผลเป็นทางยาว ทำให้เลือดสีแดงฉานไหลซึมออกมา หนุมๆ ดูจะตกตะลึงในความเร็วของซางหลงเป็นอย่างมาก แต่ที่มากไปกว่านั้นคือ ยมทูตที่กวัดแกว่งเคียวอยู่เบื้องหลังของซางหลง และตามติดทุกฝีก้าวราวกับเงาตามตัวนั้นก็หวดเคียวโจมตีลงมาด้วยเหมือนกัน ทำให้บาดแผลบนร่างกายของลัทธิอสูรราชากอบลินองครักษ์แต่ละตัวนั้นมีถึงสองแผลในการฟันเพียงครั้งเดียว

“ต่างไปจากทุกที่ ราวกับเป็นคนละคนเลยนะ” ถึงขยะเปียกๆ พุดเสียงเบาจ้องซางหลงตาไม่กะพริบ

“จริงด้วยสิ เธอดูเจียบขริ่มและน่าเกรงขาม ทั้งที่ปกติจะดูเจียบๆ บ๊องๆ แท้ๆ” โอเลี้ยงเห็นด้วย

“ท่าทางจะไม่หยุดจนกว่าพวกมันทั้งหมดจะตายละนะ” ราฟาเอลออกความคิดเห็น ซึ่งทุกคนก็พยักหน้าเห็นด้วย ตอนนี้พวกเขามีเวลารว่างพอที่จะพักฟื้นร่างกาย จนเกือบจะกลับมาสมบูรณ์ดีแล้ว

“ฉันจะไปช่วยดอกท่อนะ เธอใช้เวทสกัดพวกลัทธิอสูรราชากอบลินอยู่คนเดียวคงจะเหนื่อยแย่แล้วละ” ชิคฟรีดพูดพร้อมกับลุกขึ้นยืน แม้จะอยากดูการต่อสู้ของซางหลงต่อ แต่ตอนนี้น้องสาวของเขาเองก็กำลังย่ำแย่อยู่เหมือนกัน เพราะใช้เวทแบบยังไม่ได้หยุดพักมาเกือบสองชั่วโมงแล้ว

“ฉันไปด้วย” ราฟาเอล เอเดน และดราโก้พูดขึ้นพร้อมกัน ชิคฟรีด

พยักหน้า แล้วทั้งสามก็เดินไปหาดอกท้อทันที ทั้งโอเลี้ยงกับถังขยะเปียกฯ เอาไว้ที่เดิม

“พวกเราเอาใจดีละ” ถังขยะเปียกฯ หันมาถามเพื่อนซี้ที่นั่งมองกลุ่มของซิคฟรีดเดินจากไป

“พวกเรา ก็ไปช่วยเขาสิ ตอนนี้เราเป็นเพื่อนร่วมชะตากรรมกันนี่นา” โอเลี้ยงพูดติดตลกแล้วลุกขึ้นเดินตามพวกซิคฟรีดไป

“แล้วน้องชาวหลงละ” ถังขยะเปียกฯ หันไปมองชาวหลงด้วยความเป็นห่วง เพราะถึงแม้ตอนนี้เธอจะดูเป็นต่อสัตว์สูรกรอบลินของครักษ์ทั้งห้าอยู่มาก แต่ระดับของเธอก็เพิ่งจะ 43 เท่านั้นเอง โดยที่หารู้ไม่ว่าชาวหลงให้เคว้จิ้งที่มีระดับหนึ่งร้อยเข้าประทับร่างเรียบร้อยแล้ว

“น้องชาวหลงไม่เป็นอะไรหรอก ดูสิเธอเป็นต่อพวกมันอย่างขาดลอยเลย เราไปช่วยพวกนั้นสกัดพวกตัวจิบจ้อยที่จะเข้ามาป่วนการต่อสู้ครั้งนี้ไว้ดีกว่า” โอเลี้ยงกล่าว ไม่มีความกังวลฉายอยู่บนใบหน้าแต่दन

“งั้นเราก็ต้องกระจายกันไปสิ ขึ้นไปกระจุกอยู่ที่เดียว จะไปสกัดพวกมันหมดได้ไง” ถังขยะเปียกฯ กล่าว พวกเขายิ้มให้กัน แล้วเดินแยกไปคนละทางกับพวกซิคฟรีด ที่กระจายกำลังกันต่อสู้ เพื่อให้ดอกท้อได้พักบ้าง

เนื่องจากเวทไฟของดอกท้อได้ทำให้สัตว์สูรกรอบลิน และสัตว์สูรชนิดอื่นๆ ถูกไฟเผาเผาตายไปจำนวนมาก พวกซิคฟรีดจึงไม่ต้องเผชิญกับภาวการณ์ถูกรุม จนแทบกระดิกไปไหนไม่ได้เหมือนคราวที่แล้ว พวกเขายังสามารถสังหารพวกมันได้โดยง่าย และแทบไม่ต้องใช้ทักษะเข้าช่วยเลย

ชาวหลงมองคู่ต่อสู้ด้วยสายตาเย็นชา เธอวัดตาบพาดฟันพวกมันครั้งแล้วครั้งเล่า โดยที่ไม่ยอมให้มันได้ตายสบายๆ ราวกับแมวที่หยอกหนูก่อนจะกิน สัตว์สูรกรอบลินของครักษ์ทั้งห้าตัวเลือดโซมกาย พวกมันบาดเจ็บสาหัสจากคมดาบของชาวหลงที่คมกริบหาสิ่งใดเทียบได้ แต่ด้วยพลังโจมตีอันน้อยนิดก็ไม่อาจทำให้ศัตรูถึงตายได้เช่นกัน และถึงแม้ยมทูตที่อยู่เบื้องหลัง

จะกวัดแกว่งเคียวในมือเข้าโจมตีด้วย แต่ก็ทำได้แค่เปิดปากแผลเท่านั้น
ค่าพลังโจมตียังเป็นค่าเดียวกับของชาวหลง

ลัทธิอสูรครอบลือนองครักษ์ทั้งห้ามองชาวหลงด้วยสายตาอ่อนน้อมว่า
ให้ช่วยส่งมันไปสู่อุบัติเสียที พวกมันทนทรมานต่อไปไม่ไหวอีกแล้ว ชาวหลง
ฉีกยิ้มเย็นเยียบแล้วหันไปมองหาลัทธิอสูรราชากอบลินที่วิ่งหนีไปไหนแล้วก็
ไม่รู้ และเธอก็เห็นมันอยู่ไกลๆ กำลังสู้อยู่กับคิทธิเนะที่พยายามสกัดไม่ให้
มันหนีไป

“ยมทูตประทับร่าง” ชาวหลงเรียกใช้ทักษะที่ยังไม่เคยใช้เลยตั้งแต่
ได้นายามทูตมา พร้อมกับชี้ไปที่ร่างของลัทธิอสูรราชากอบลิน ยมทูตที่กวัด
แกว่งเคียวอยู่เบื้องหลังของเธอก็พุ่งร่างเข้าไปหามันด้วยความเร็วสูงทันที
พรี๊!

ร่างของราชากอบลินชะงักค้างอยู่ในท่าเงื้อมดาบขึ้นสูงเตรียมฟันลงมา
ดวงตาของมันเบิกโพลงด้วยความกลัวสุดขีด ดาบอันใหญ่ในมือร่วงหล่น
ลงพื้นเสียงดัง คิทธิเนะรับรู้ได้ถึงความผิดปกติรีบเคลื่อนร่างถอยห่างออกมา
ลึกลับร่างกายลัทธิอสูรราชากอบลินก็สั่นสะท้านอย่างคุมไม่อยู่ ศีรษะของ
มันจู่ๆ ก็มีเลือดไหลซึมออกมา จากหยดเล็กๆ เพียงหยดสองหยด ไม่นานนัก
ก็ไหลเป็นทางลงมาจากหน้าผากที่มีแผลถูกกรีดพร้อมๆ กับเสียงแผดร้อง
ก้องป่าด้วยความเจ็บปวด

ลัทธิอสูรครอบลือนองครักษ์ทั้งห้าเห็นสภาพของราชาของตนที่กำลัง
กรีดร้องโหยหวนด้วยความเจ็บปวด แม้จะไม่รู้ว่าจะเกิดจากอะไรแน่ แต่ที่พวก
มันเห็นชัดเจนก็คือ ยมทูตถือเคียวพุ่งร่างหายเข้าไปในร่างของราชาของ
พวกมันแน่นอน

“เสียงอะไรนะ น่าขนลุกจังเลย” ดอกท้อที่กำลังนั่งพักอยู่สะดุ้งและ
มองหาที่มาของเสียงไปรอบบริเวณ ไม่ต่างจากหนุ่มๆ ทั้งหลายและลัทธิอสูร
ทุกตัวในบริเวณนั้น ที่ต่างชะงักจากการต่อสู้แล้วมองหาที่มาของเสียงกัน
เป็นการใหญ่

“โน่น! ดูลิทุกคนราชาขอบลินมันเป็นอะไรไปไม่รู้” ถึงชยะเปียกฯ และโอเลี้ยงที่กำลังวิ่งมาสมทบกับพวกซิคฟรีดกล่าวขึ้น

“ท่าทางมันทรمانน่าดูเลย เจ้าหมาตัวนั้นมันทำอะไรกับราชาขอบลินกันนะ อัยการู้จัง” ราฟาเอลว่า เพราะเขาเห็นคิทลีเนะยังอยู่บริเวณนั้นเพื่อคุมเชิง

“ไม่ใช่หมาหอกที่เป็นคนทำ ดูลิยมทูตที่เป็นเงาด้านหลังข้างหลงหายไปแล้ว” ดราโกบอก ที่เขาช่างสังเกตก็เพราะยมทูตคือฉายาที่เขาใฝ่ฝันนั่นเอง ดังนั้นระหว่างการต่อสู้ เขาจึงเหลือบมองข้างหลงเป็นระยะๆ

“ฉันเห็นข้างหลงขี่มือไปที่ร่างของราชาขอบลิน แล้วยมทูตก็เคลื่อนร่างตามไปแล้วหายเข้าไปในร่างของมัน” ซิคฟรีดที่หันไปมองบ่อยไม่แพ้กันแต่ด้วยเจตนาคนละอย่างกันกล่าวขึ้น

“ดูลิครับ ที่โผล่ออกมาจากหัวของราชาขอบลินไม่ใช่เคียวของยมทูตหรือเปล่า” เอเดนร้องบอก ทำให้ทุกคนต่างเพ่งมองบางอย่างที่สะท้อนแสงไฟแวววับจากทะเลเพลิงที่กำลังจะมอด

เคียวของยมทูตค่อยๆ ผ่าร่างของสัตว์อสูรรักษาขอบลินอย่างช้าๆ ออกมาจากภายใน สร้างความเจ็บปวดทรมาณให้กับมันเป็นอย่างมาก และยังกรีดร้องโหยหวนดังขึ้นกว่าเดิม เป็นผลให้เหล่าสัตว์อสูรรักษาขอบลินต่างขวัญหนีและแตกกระเจิงกันไปคนละทิศทาง เมื่อร่างของสัตว์อสูรรักษาขอบลินขาดออกเป็นสองซีกมันก็ขาดใจตาย และยมทูตก็กลับมาประจำที่เดิมของมัน

เมื่อสัตว์อสูรรักษาขอบลินตายลง เหล่าสัตว์อสูรรักษาขอบลินองค์กรก็พยายามตะเกียกตะกายหาทางเอาตัวรอดอย่างสิ้นหวัง เพราะสภาพของพวกมันใกล้จะได้กลับบ้านเก่าเต็มที แต่ข้างหลงก็ไม่มีเรี่ยวแรงเหลือพอที่จะจัดการขั้นเด็ดขาดได้แล้ว ออรัลยมทูตเริ่มจางหายไป เดวีจึงถูกเชิญออกจากร่างเพื่อลดภาระให้กับร่างกาย ข้างหลงค่อยๆ ล้มลง ร่างกายสิ้นเทาด้วยความเจ็บปวดเกินจะบรรยาย คิทลีเนะและเพื่อนๆ ต่างรีบเข้ามาดูอาการด้วยความเป็นห่วงทันที

‘นายท่านขอรับ’ คิทธิเนะร้องเรียกทางจิตด้วยความเป็นห่วง พร้อมกับเข้ามาคลอเคลียใบหน้าของผู้เป็นนาย

‘จัดการพวกมันที่...คิทธิเนะ’ ขางหลงสั่ง คิทธิเนะลงเล็กล่อนก่อนจะผละออกไปจากขางหลง เพื่อสังหารสัตว์อสูรกรอบลินวงครักษ์ทั้งห้าตัวจนพวกมันกลายเป็นแสงพุ่งเข้าสู่ร่างของคิทธิเนะไป

“ขางหลง เป็นยังงี้บ้าง” ซิคฟรีดที่มาถึงตัวขางหลงก่อนเพื่อนรีบซ่อนศีรษะเธอขึ้นมาไว้บนตัก แล้วส่งผลึกเลือดและผลึกฟันพลั่งให้

“กระ...ติก” ขางหลงปฏิเสธผลึกทั้งสองที่ซิคฟรีดส่งให้ และพยายามบอกให้เขาส่งกระตักน้ำของตนเองที่มีชาภูหลาบดำอยู่ด้วยน้ำเสียงที่แหบแห้ง

“กระตักน้ำหรือ เดี่ยวค่อยดื่มกันนะ ตอนนี้อย่ากินผลึกฟันพลั่งก่อน” ซิคฟรีดเข้าใจว่าขางหลงคอแห้งและต้องการจะดื่มน้ำ จึงพยายามเกลี้ยกล่อมให้เธอยอมทานผลึกฟันพลั่งเข้าไปก่อนจะได้หายจากอาการทรมานทรมานเช่นนี้เสียที

“**ชา..ภูหลาบดำ**” ขางหลงปิดผลึกฟันพลั่งที่ซิคฟรีดส่งให้อย่างอ่อนแรง ร่างกายของเธอจะเจ็บปวดขึ้นเป็นเท่าตัวเมื่อขยับเขยื้อน แต่ก็ต้องพยายามสอให้ชายหนุ่มตรงหน้าเข้าใจว่าเธอต้องการอะไร

เมื่อได้ยินสิ่งที่ขางหลงต้องการชายหนุ่มก็นึกได้ทันที ว่าขางหลงเคยบอกเขาไว้เรื่องชาภูหลาบดำที่ช่วยบรรเทาอาการเจ็บปวดกล้ามเนื้อและอาการบอบช้ำภายใน ซิคฟรีดรีบหยิบกระตักน้ำที่มีน้ำสีดำอยู่ข้างในส่งให้ขางหลงดื่มทันที

ขางหลงรับชามาดื่มอย่างทุลักทุเล และทำหกไปมากกว่าที่ดื่มเสียอีก เมื่อเธอดื่มจนพอ ชาก็เหลือไม่ถึงครึ่งกระตักแล้ว

“ท่านขางเป็นยังงี้บ้างคะ” ดอกท้อรีบถามเมื่อเห็นขางหลงนั่งเงิบไป

“คงจะกลับไปแล้วละ พวกเรารีบกลับไปเมืองเอลดาร์กันเถอะ”

ซิคฟรีดพูดขณะซ่อนร่างของขางหลงที่ดูเหมือนจะกลับไปแล้วขึ้นมาอุ้มไว้ในวงแขน

“ดีเหมือนกัน” ดราโก้เห็นด้วย แล้วทุกคนก็เดินกลับไปตามทางเดิมที่เคยมา เพื่อขึ้นเรือกลับเมืองเอลดาร์ โดยที่ไม่ลืมกำชับดอกท้อว่าห้ามกวนน้ำในทะเลสาบอีกเด็ดขาด

บทที่ 26 : ธาตุวิลาศิกา

ช่างหลงลืมตาตื่นขึ้นมาอีกทีก็พบว่าตนเองนอนอยู่บนเตียงนุ่มๆ ในสถานที่ที่ดูคุ้นๆ ว่าเป็นบ้านของอัลเบิสผู้นำของชาวเอลฟ์ เมื่อเธอลุกขึ้นจากเตียงก็พบว่าคิทธิเนะในร่างจิ้งจอกแห่งเปลวเพลิงนอนหมอบอยู่ข้างเตียง ข้างนอกมีเสียงเอะอะเหมือนมีงานเฉลิมฉลองดังแว่วมา ทำให้เธอสนใจและลุกขึ้นเดินออกไปดูที่หน้าต่าง

“อ้า ผู้มีพระคุณของเราตื่นแล้ว” อัลเบิสเดินเข้ามาในห้องของช่างหลง พร้อมกับอีเฟซึ่งถืออ่างน้ำกับผ้าขนหนูตามมาเอ่ยขึ้น

“ท่านอัลเบิส” ช่างหลงเอ่ยทักอย่างแปลกใจกับคำพูดของเขา

“ท่านช่างง” ดอกท้อลากเสียงยาววิ่งเข้ามาเกาะแขนช่างหลงหนีบจนทุกคนที่ตามมารวมถึงอัลเบิสและอีเฟต่างตกใจ

“น้องดอกท้อไหนว่าเชื่อแล้วไฉนว่าน้องช่างหลงนะเป็นผู้หญิงจริงๆ” โอเลียงถามขึ้นอย่างแปลกใจ ที่เห็นดอกท้อกลับไปคลั่งช่างหลงอีกแล้ว

“ผู้หญิงหรือผู้ชายแล้วไฉะ ยังไงท่านช่างก็เท่ที่สุดนี่นา” ดอกท้อกล่าวออกมาหน้าตาเฉย

“ว่าแต่...ภารกิจของเราสำเร็จไหม” ขางหลงหันไปถามทุกคนที่ยืนอยู่ในห้อง

“สำเร็จสิ แต่เรายังไม่รู้ว่าจะรางวัลภารกิจคืออะไร พวกเราขอให้เธอพักผ่อนแล้วค่อยไปรับด้วยกัน” ซิคฟรีดว่า และทุกคนก็พยักหน้า

“ตามมาสิ ข้าจะพาไปรับรางวัล” อัลเบอิสยิ้มอย่างใจดีกล่าวกับทุกคนแล้วเดินนำออกไป

“แล้วระดับขึ้นกันบ้างหรือเปล่าล่ะ” ขางหลงถามขึ้นในขณะที่ทุกคนเดินตามอัลเบอิสไปเพื่อรับรางวัลภารกิจ

“ขึ้นค่ะ พอเราลงจากเรือบู๊ระบบก็ประกาศรายการลัดนิ้วสูตรที่เราฆ่าไปยาวเหยียด แถมด้วยทักษะที่ขึ้นมาเพียบจนมันไปหมดเลยล่ะค่ะ” ดอกท้อที่เกาะแขนขางหลงหนีบซิงตอบก่อนใครเพื่อน

เมื่อได้ยินดังนั้น ขางหลงก็ยกนาฬิกาขึ้นมากดดูว่าระดับพื้นฐานและระดับทักษะของตนเองขยับขึ้นบ้างหรือเปล่า ปรากฏว่าระดับของขางหลงเลื่อนขึ้นจาก 43 เป็น 50 ทักษะต่างๆ ก็ขยับเลื่อนขึ้นกันเป็นแถว คือ ทักษะเคลื่อนที่เร็วเลื่อนเป็นระดับ 25 ทักษะปืนปายเลื่อนเป็นระดับ 10 ทักษะหลบหลีกเลื่อนเป็นระดับ 29 ทักษะชำนาญดาบเลื่อนเป็นระดับ 12 ทักษะทรหดเลื่อนเป็นระดับ 10

แม้แต่คิทลีเนะเองที่ออกมาตอนหลังก็ยังได้เลื่อนระดับไปหนึ่งระดับจากเดิมมีระดับอยู่ที่ 43 เท่ากับขางหลง ก็เลื่อนเป็น 44 แถมยังมีทักษะเสริมในตระกูลจำแลงกายที่เรียกว่า **ใบไม้มายา** มาด้วย

“จริงสิ แล้วทุกคนระดับเท่าไรกันแล้วล่ะ คงทิ้งห่างฉันไปกันอีกพอสมควรเลยสินะ” ขางหลงถามเพื่อนในกลุ่ม ขณะเดินตามอัลเบอิสไปบนท้องถนนในเมืองเอลดาร์ที่คึกคัก เพราะชาวเมืองกำลังช่วยกันประดับรับปีใหม่และโคมไฟสำหรับงานเลี้ยงคืนนี้

“ดอกท้อบอกเอง” หญิงสาวรีบพูดขึ้น ทำให้หนุ่มๆ ในกลุ่มอ้าปากค้าง เพราะกำลังจะบอกระดับปัจจุบันของตนเองกันเป็นแถว